

Надання адресної матеріальної допомоги для учасників АТО та членів сімей загиблих, а також родинам Героїв Небесної Сотні та учасникам Революції Гідності

У зв'язку з початком прийому документів для виплат з'явилось багато запитань, як від ветеранів, волонтерів, так і від чиновників. Тому ми вирішили структурувати інформацію по кожній виплаті окремо.

1. Виплата щорічної одноразової грошової допомоги сім'ям військовослужбовців, учасників АТО, які знаходяться в складних життєвих обставинах. Сума – у розмірі 8 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

2. Виплата одноразової грошової допомоги учасникам АТО, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни відповідно до статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», яким встановлено інвалідність I групи. Сума – у розмірі 20 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

3. Виплата одноразової грошової допомоги учасникам АТО, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни, яким встановлено інвалідність II групи. Сума – у розмірі 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

4. Виплата одноразової грошової допомоги учасникам АТО, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни, яким встановлено інвалідність III групи. Сума – у розмірі 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

5. Виплата одноразової грошової допомоги учасникам АТО, які належать до учасників бойових дій, яким встановлено часткову втрату працездатності без встановлення інвалідності. Сума – у розмірі 5 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

6. Виплата одноразової грошової допомоги сім'ям військовослужбовців, які загинули в зоні АТО. Сума – у розмірі 70 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

7. Виплата щорічної одноразової грошової допомоги сім'ям військовослужбовців, які загинули в зоні АТО та членам сімей Героїв Небесної Сотні. Сума – у розмірі 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

8. Виплата одноразової грошової допомоги військовослужбовцям, які підписали контракт

на проходження служби в зоні проведення АТО, сім'ї яких знаходяться в складних життєвих обставинах. Сума – у розмірі 8 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

9. Виплата одноразової грошової допомоги особам, які отримали тяжкі тілесні ушкодження під час участі у Революції Гідності. Сума – у розмірі 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

10. Виплата одноразової грошової допомоги особам, які отримали тілесні ушкодження середньої тяжкості під час участі у Революції Гідності. Сума – у розмірі 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

11. Виплата одноразової грошової допомоги особам, які отримали легкі тілесні ушкодження під час участі у Революції Гідності. Сума – у розмірі 5 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Звертаємо увагу, що вказані виплати стосуються виключно мешканців Київської області.

За більш детальною інформацією, переліком необхідних документів та складанням заяви звертайтеся до юрисконсульта Соціально-психологічного центру м. Славутич особисто або за телефонами (04579) 2-94-96, 095-467-64-08, 067-850-91-16.

Якщо Ви проживаєте в іншій області, звертайтеся за адресною допомогою до Управління (відділу) соціального захисту населення за місцем проживання.

Шановні учасники АТО та члени Ваших родин!

При Соціально-психологічному центрі м. Славутич діє служба психологічної та правової допомоги

«Телефон довіри»

Кваліфіковані фахівці-психологи та юрист нададуть Вам підтримку у подоланні особистих та сімейних психологічних і правових проблем.

Телефони служби:

095-467-64-08,

067-850-91-16

Графік роботи «Телефону довіри»:

понеділок – п'ятниця

з 9.00 до 13.00, з 14.00 до 18.00

Історії успіхів учасників АТО

Вони повертаються з війни, але їхня війна ще не закінчується. Їм потрібна перемога щодня. Кожне їхнє досягнення – в роботі, хобі, сім'ї – це маленька перемога. Ці люди досягли поставленої мети не самі. У кожній історії так чи інакше обов'язково звучить: «Я більше не хочу бути аутсайдером. Я вирішив щось зробити, і мене підтримали». Добре, коли поруч є люди готові прийти на допомогу справою або порадкою.

І наша місія – тих, хто знає про війну тільки з чуток або з екранів телевізорів, – допомагати й підтримувати, відкидаючи стереотипні кліше: мовляв, усі ветерани – втрачені, агресивні, потенціальні алкоголіки... І не навішуючи на них ярлик «афганський синдром».

Самі вони кажуть: «Це інша історія, і ми – інші». Побувавши на волосок від смерті і дізнавшись ціну життя, ветерани зазвичай не готові більше розтрачувати його на дрібниці. Кожному з них війна дала маленький годинник. І своє існування вони тепер вимірюють своїми справами.

Вони готові починати все з нуля, шукають і знаходять себе у всіляких видах діяльності. Часом доволі несподіваних. А інколи це, можливо, тільки перехідний етап до чогось більшого.

Олександр Морозов – нині єдиний, хто в Україні виробляє серветки для чищення зброї. Виявляється, вони можуть навіть урятувати життя.

Ідея з'явилася після дванадцятигодинного бою поблизу ДАП (служив у 95-тій аеромобільній бригаді, коли через дуже велику інтенсивність стрільби автомат став непридатним для ведення нормального бою).

Півроку експериментів, пошуку потрібних матеріалів і серветки вже купують волонтери і самі військові.

Микола Змієвський – із Кривого Рогу. До війни був сталеваром. Служив у батальйоні «Фенікс» 79-ї аеромобільної бригади. Додому повернувся восени 2015-го. «Спочатку я не зрозумів, що зі мною щось не так, – розповідає Микола про перші дні після повернення. – Думав, у мене все гаразд». Однак виявилось, що повернутися до мирного життя не так просто: непорозуміння оточуючих, проблеми у стосунках із родиною...

Миколі пощастило. Він потрапив на реабілітаційний тренінг ГО «Побратими». Після нього завдяки проєктові «Воїну – гідна праця», пройшов курси бариста. Довоєнне захоплення кавою та бажання дарувати людям позитивні емоції стало професією Миколи.

А крім того, він встиг знятися у двох фільмах і стати одним із активістів ГО «Побратими». «Замість того, щоб заспокоювати, – радить він, – дайте чоловікові час оговтатися від пережитого. Щоб межі його світу трохи розширилися. Солдат повертається з війни весь у собі, мовчазний і замкнений. Йому треба відчувати, що він у безпеці. Сім'я має бути поруч, але у людини повинен залишатися свій простір».

Олександр Матяш до війни був виконавчим директором фірми, яка продавала запчастини до трамваїв та тролейбусів. Служив у батальйоні «Київ-

щина». А повернувшись, відкрив власний бізнес з виробництва зручної чоловічої білизни. Проєкт розробляв у селищі Новоохтирка, в казармі, в наряді. «Після восьми годин під палючим сонцем Луганщини виявилось, що труси натерли п'яту точку абсолютно всім бійцям», – жартує Олександр.

Пошивши партію трусів на швейній машинці, він спочатку вдягнув себе й товаришів. А коли виявилось, що знайти зручну білизну в Україні нелегко, Олександр зі своїм партнером по фірмі вирішили виправляти ситуацію. І невдовзі випустили першу партію чоловічих трусів із діагональним швом під торговою маркою Regata Club. «На війні я зрозумів одне: тримайся своїх. Це правило працює і в бізнесі. Я займався бізнесом до війни, але, повернувшись, зрозумів: робив не те, що хотів би» – розповідає Олександр.

Проєкт «Піца Ветерано» **Леоніда Остальцева** (служив у 30-тій механізованій бригаді) був задуманий для адаптації до мирного життя учасників АТО. Соціальну ієрархію в мирному суспільстві вони сприймають важко. І комфортніше почуваються серед таких же ветеранів. «Піца ветерано» навчає нових спеціальностей, щоб співробітники отримали можливість влаштуватися в піцеріях і ресторанах по всій країні, мали затребувану професію й самостійно заробляти.

Сергій Лоскутов служив у 72-ій механізованій бригаді. До війни і зараз працює інженером у Національному музеї імені Тараса Шевченка. Писати почав на війні. «Все було дуже жорстоко. Багато крові, страху, – каже Сергій. – Треба було хоч якось заховати свій мозок. Почав придумувати свої світи і йти і них. Спочатку писав дорослі філософські казки у Фейсбуку. Їх помітили. «Кришталева гусеничку» переклали українською мовою і озвучили. Потім написав дитячу казочку «Великі собаки бояться маленьких дівчаток» – історія про дружбу великого собаки й маленької дівчинки. І все-таки книжки більше хобі. Нині працюю над проєктом, пов'язаним із декоративно-прикладним мистецтвом. Обов'язково втілю його в життя!».

Багато хто, повернувшись із війни, змінює рід своїх занять. Війна повністю змінює ставлення до життя. Пройшовши через неї, розумієш, що більше нізащо не робитимеш того, що тобі не подобається. Життя таке коротке та крихке, що займатися всілякими дурницями, якимись речами, котрі дратують, не хочеться.

Через те, що хлопці пережили, вони стали кращими, ніж були до війни, кращими, ніж їхні цивільні колеги. Це не означає, що всі повинні йти на війну, аби стати кращими. Але робити такі історії на позитиви – це важливо!

За матеріалами Інтернет-ресурсів

Шановні учасники АТО!

Якщо ви маєте власну історію успіху, поділіться з нами, а ми розкажемо про неї тим, хто не вірить у свої сили.

Наша електронна адреса spc2016@ukr.net, телефон для довідок (04579) 2-94-21.